

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **V. K.**, t. č. bytem Koželužská 9, Brno, zastoupen Mgr. Ivanou Rychnovskou, LL.M., advokátkou se sídlem Dobrovského 50, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 9. 2016, č. j. 32 A 98/2014 - 30,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení výše označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2014, č. j. CPR-13615-3/ČJ-2014-930310-V238, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 7. 2014, č. j. KRPB-115219/ČJ-2014-060026-SV, kterým mu bylo uloženo správní vyhoštění, a proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2014, č. j. CPR-13615-4/ČJ-2014-930310-V238, kterým zamítla stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 7. 2014, č. j. KRPB-115219/ČJ-2014-060026-SV, o nákladech řízení.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že nepřiznáním odkladného účinku by nabylo právní moci a vykonatelnosti výše uvedené rozhodnutí žalované č. j. CPR-13615-3/ČJ-2014-930310-V238, na základě kterého by byl stěžovatel podle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), do deseti dnů povinen vycestovat a nebyl by mu po dobu jednoho roku umožněn vstup na území států Evropské unie. Stěžovateli by tak vznikla újma zejména na právu na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť by se nemohl osobně účastnit řízení o kasační stížnosti a účinně se domáhat svých práv. Újma hrozí i přes to, že je v řízení zastoupen advokátkou, neboť by nemohl činit úkony v řízení osobně a v případném jednání by nemohl osobně vystupovat, v důsledku vzdálenosti by navíc komunikace s advokátkou pozbyla na efektivitě a nemohl by dohlížet na způsob,

jakým jej v řízení zastupuje. Nemohl by také nahlížet do spisu a dostatečně účinně se vyjadřovat k tvrzení žalované a dalším podkladům. Pokud by pak v řízení o kasační stížnosti uspěl, nemohl by svá práva hájit v řízení před krajským soudem či správními orgány. Vyhoštěním stěžovatele by bylo narušeno také jeho právo na soukromý život podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť by byly přetrhány stěžovatelovy přátelské vztahy, které v průběhu pobytu v České republice navázal. Stěžovatel by také v důsledku ztráty zaměstnání ztratil příjem, došlo by tudíž také k újmě majetkové.

[3] Naopak újma způsobená jiným osobám přiznáním odkladného účinku by byla zanedbatelná, resp. žádná. Stěžovateli totiž bylo uloženo vyhoštění z důvodu chybějícího povolení pro zaměstnání, jedná se tedy o relativně neškodnou činnost. Újma způsobená vyhoštěním by proto byla nepoměrně vyšší, než újma způsobená přiznáním odkladného účinku. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by nebylo ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť působení stěžovatele na území České republiky doposud nezavdalo domněnku, že by svým pobytem takový zájem narušoval.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, může být stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky. Stěžovateli by tak hrozila značná újma, neboť jak Nejvyšší správní soud uvedl, „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS).

[7] Právě k újmě na právu na spravedlivý proces, k němuž náleží mj. právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem či udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení, by mohlo v projednávaném případě dojít nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100; ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 – 58; nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 – 25). Tuto újmu přitom Nejvyšší správní soud

pokračování

považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25).

[8] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[9] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, a proto rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2016

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu